

Berlinin kansainvälisen proletariaatin mielenosoitus

Neuvosto-Venäjän edustajan puhe.

Valtaisessa mielenosoituksessa Berliinissä, piti Neuvosto-Venäjän edustaja, muudan naistoveri, seuraavasisältöisen puheen:

Tuon teille Venäjän työläisten, naisten ja miesten lämpöisen tervetuloon. Arvoisat toverit! Kaikkien maiden proletaareilla on eletävänä raskaat ajat. Ajat ovat raskaat, mutta myös tavatioman tärkeät. Emme ainoastaan me proletaarit, me vallankumoustaistelijat keskittä voimiamme yhä tiukempaan: myös kapitalistit tekevät niin. Washingtonissa menevät he Cannesiin ja Cannesista nyt Genuaan, minne on kutsuttu meidänkin kasainkomissarioita. Luonnollisesti ei heitä siellä katsella hyvillä silmillä. Neuvosto-Venäjää vastaan yritetään affäärijutkia. Kaikkien maiden kapitalistien mielestä pitäisi Neuvosto-Venäjistä tehtämin siirtomaa, mutta kansainkomissariat eivät ole mitään pikkupolkia. Ja tulevat he selviytymään Genuassakin, koska heidän takanaan on työväenpuolue. Neuvosto-Venäjä, koko maailman luokkatietoiset työläiset. He eivät lähde yksinään Genuaan vaan teidän kanssanne ja teidän ja koko maailman proletariaatin nimessä. Ja koska he puhuvat proletariaatin nimessä, lähtevät he Genuaan kevein mielin istuakseen saman pöydän ääressä kapitalistien kanssa. Kaikkialla on nyt vaikeata kaikkialla on pakko taistella, mutta juuri nyt ei ole lainkaan aikaa hukattavissa.

Nälänhätä Volgan alueella on hirvittävä. Meillä on teidän apunne, ja sen nojalla me kestämmme. Me kotamme myös itse auttaa itseämme, ja minä mielin teille muutamilla esimerkeillä osoittaa, mitä Venäjän työläisille kansa saa aikaan varrotesaan hetkeä, jolloin se ei enää ole yksin. Meidän punainen armeijamme antaa joka kuukausi yhden päivän annoksensa pikkulasten hyväksi. Tämä ei ole vain aineellista vaan myös suurta moraalista apua. Armeilla tiedää, että senkin on nähtävä nälkää, jotta maa kestäisi. Meidän äitimme ja lapsemme ovat niinkään rientäneet apuun, ja aherruksissa, joihin meidän lapsemme ovat ryhtyneet auttaakseen toisia lapsia, olisi monilla meidän tovereistamme oppimista.

Aika on vakava. Me olemme Venäjällä toistaiseksi kestäneet, mutta ikkää antako meidän liian kauan sitä. Työttömät ja nälkäiset joka maassa, Saksassa, Englannissa, Ranskassa ja Amerikassa ovat raskassa kärsimyksissä. Me venäläiset voimme vieläkin kestää, koska olemme vakuutettuja siitä, että yhteenliittymisen ja taistelu on lähitulevaisuudessa takaava voiton, kaikkien maiden työväenhallitusten voiton, maailman neuvostohallituksen, Saksan, Ranskan, Englannin proletariaatin voiton, yhden ja ainoan: maailmanproletariaatin voiton!

Tilaisuudessa puhuivat lisäksi Tshekoslovakian, Englannin, Ranskan ja Puolan edustajat — kaikki tulkiten solidarisuuttaan Saksan kovasti koeteltua proletariaattia, koko maailman proletariaattia kohtaan. — TKT.

Idän Nälkätaistelu

Kirj. Mikael Rutanen.

Näen aatoksissani urhean maan, väen uhraamisalttiin tapaan, hymyn väikkyvän murhehuulillaan, avokatsehan suoran ja vapaan. Tää kansa paljon kokee ties, kovan kohtalon ollut on kansa, mutt' kaikkensa uhraten nainen ja mies nous' vapaaksi sorrostansa.

Alas mahtavan tsariiusvallan kaas omaan luottaen voimahansa, siin' uhrasi paljon ja uhrasi taas vihamieliset saarrollansa, kun tahtoivat tyhjiksi ehdyttää maan ylivään — äitien nisät, ett' kansa kuolonuhriksi jää — verileikkihin vaativat isät.

Mutt' kesti — Ei horjunut usko sen, hyvän voittoon urhean rahvaan, ja kalleintaan suojaten se tarttui miekan kahvaan. Mutt' juuri kun toive ol' ihanin tään uhraamisalttiin kansan, Nyt suurempi cessä on vihamies

kuin pyövelivaltojen mahti, ja suuri on surtava tuonnon ies, yhä jatkuu — tuonen lahti. On nälkä ankara, jäytävä, oi, se aatoksetkin turtaa, myös ihmisen villiksi muuttaa voi — ja äitien lemmen murtaa.

Ja kuoleman kanssa kamppailen — kuin veitsi se viiltää, viiltää — epätoivohon kourissa vaipuu sen, nälän hauru siimissä kiiltää. Se murtaa mielen vahvankin ja ihmistuntehet ratkoo, kiin' tarttuu se elämän kuituihin ja verisitehet katkoo.

Voi, kuinka tään kansan kauheaa on taistelu elämän tähden: se nälkäkuolon sortua saa nyt "sivistyskansojen" nähden. Saa äiti lapsensa kallihiin nyt vietäväksi virran heittää, ja nälkäuhreja miljoonin saa maamon pinta peittää.

Auttakaa kaikella voimallanne

Nälänhätä tulee yhä kauheammaksi. Nälänhätä on levinnyt ja tulee yhä kauheammaksi Neuvosto-Venäjällä. Ihmissyöntikin on alkanut nostamaan päätään. Seuraavallaisia julmia — mutta luotettavista lähteistä saatuja — kertomuksia on levinnyt maailmaan:

Kaksi naista Raval Rugatschev nimisessä paikassa ovat syöneet parin lapsen ruumit. Houkuttelivat myös majansa erään vanhan vaimon, jonka he tappoivat ja söivät. Eräissä toisissa kylissä on ruumit otettu haudasta ja niitä on paloteltu ja syöty. Eräissä kylissä muuan talonpoikaivaimo antoi lapsilleen kolmen toista vuottaan tyttärensä ruumit syötäväksi.

Miten hirveitä, miten sydäntäsärkeviä nämä uutiset... Milloinko Venäjän työläiset, miehet ja naiset, sivuuttavat tämän hirveän onnettomuuden!? Nälänhätä tulee vain kauheammaksi. Miljoonia ja taas miljoonia tulee sysätyksi samman kauhistuttavaan nälkäkuolemaan, ellei heille saada pikaisesti pelastusta, apua! Katkera talvi joka lisäsi kohtasi Neuvosto-Venäjää, lisää sadoilla ja tuhansilla kerroilla kuolonkellojen soittoa. Kuolemaa... kuolemaa... kaikkialla.....

Tiet ovat täynnä pakollisten ruumiita, niiden, jotka ovat lähteneet pakoon... saadakseen syötävää, vaan ovat sääntyneet tiellä, kuolleet nälkään. Hautausmaat ovat täynnä näiden ruumiita, jotka vaistonaisesti etsivät viimeistä lepoa, ovat toivossa joko pelastua tahi kuolla. Lannoitetaan hautausmaata, se on tämän julman järjestelmän näkökanta. Ne, jotka kontrolloeraavat maailman suuria vilja-varastoja, sallivat kaiken tämän tapahtua.....

Dr. Nansen — eräs Neuvosto-Venäjän ystävä — on oikeassa, tuhat kerroin oikeassa, julistessaan maan-

ilman kapitalistiset hallitukset syylliseksi Venäjän nälkään. Hän on tuhansia kertoja oikeassa, sanoessaan, että nälkä olisi kokonaan vältetty, jos eivät kapitalistiset hallitukset ahneudessaan olisi asettaneet valtiolliset vehkeilynsä edelle ihmisyyttä. Hän oli miljoonakertaisesti oikeassa. Kun hän sanoo, että silloin kuin nämä hallitukset myöntivät auttamaan, niin heidän apunsa saapui liian myöhään.... Miljoonat jo siihen mennessä kuolevat....

Työläiset ovat kymmenin miljoonin kerroin oikeassa, kun he kuullessaan nälänhädästä Neuvosto-Venäjällä, viipymättä ryhtyivät keräämään avustusta Neuvosto-Venäjän työläisille ja talonpojille.

Amerikan työläiset! Maanviljelijät Amerikassa, työläismiehet ja naiset, sekä Amerikan lapsukset! Mitä te ajotte tehdä, ajakaaksenne nälänhädän pois Venäjältä? Mitä ajotte tehdä, suadaksenne Venäjän pienokaisille ravintoa? Ryhtykää toimenpiteisiin nyt heti! Siihen velvoittaa ihmisyyys ja siihen eritoten velvoittaa se tunne, että he ovat juuri meidän veljämme ja sisariaamme — työläisiä.

Syyt ja seuraukset

Mitä tiedottomimpia olemme, sitä herkempiä myös olemme tuomitsemaan oman luokkamme jäseniä, sen etarivin mieltä, tienraivaajiamme, heidän teoistaan, jos he eivät aina ole osanneet joka paikassa oikeaan ja suurinta tietä kulkea, päämäärämme saavuttamiseksi. Jos kukaan, niin juuri meidän venäläiset toverimme, ovat osanneet arvosteluita ja tuomioita pyrkinessään pois kapitalistisen sorron alta. Sanon kapitalistisen sorron alta pois pyrkinessään, sillä jos he ovatkin, jo osanneet osaltensa kukistettua oman maansa riistämähdin, on heillä vastassaan kaikkien maiden kapitalistiset hallitukset ja vastavallankumoukselliset. Siksi — ja meidän olisi harkittava omissimme —

ko itse voineet järjestää Venäjän taloutta sen paremmaksi kuin se nyt on, ettaen huomioon ne olosuhteet, joitten keskellä heidän on täytyntä tehdä tätä tienraivaustyötä. Etkö aina ensimmäisillä tienraivaajilla olekin vaikeimmat vastukset voitettavanaan. Jos haluamme olla rehellisiä, niin meidän täytyy myöntää että niin on. Tällä en tahdo sanoa, etteikö venäläisiä tovereita olisi ollenkaan saanut arvostella, vaan tarkoitukseeni on, että me, jotka nyt niin rehevinä arvostelemme, harkitsisimme olemmeko osuneet oikeaan arvosteluissamme. Tässä tuon esille joitain pääasiallisia syitä, joista voimme tuntea ei ainoastaan arvostellaan, vaan suorastaan tuomitaan. Kukaan ei olisi lukeut niitä kauhin juttuja, joita kaikkien maiden kapitalistiset sanomalehdet tietävät kertoa Neuvosto-Venäjältä vallitsevasta hirveästä "diktatuurista". Heillä on tietysti syytä siihen, sillä jos se ei olisi niin lujaa ja tiivistettyä, niin alkojahan siellä olisi ollut taantumus uudelleen vallassa.

Muta se ei tuntuisi niinkään rikokselliselta, jos yksin porvaristo käyttäneen rääkkyisi työväen tasavallan olemassaolosta, mutta kun sitä tehdään vielä työväestönkin taholta, niin poliittisten kuin taloudellisten opportunistien. Mitkä syyt pakottavat työläiset tätä tekemään? Ei mikään muu kuin tiedottomuus, sillä tietoisesti ei luultu kenenkään työläisen tätä tekevinä.

Tässä joitain otteita taloudellisten opportunistiemme hävittämiskirjoituksista "Venäjän neuvostoista". "Tie vapautteen" maaliskuun numerossa, kirjoitus "Kronstadt, Dusseldorf, ja Chicago" sanotaan, ettei Venäjällä työväen valtaa olekaan, vaan että nämä kommuni-poliittitukset ovat Venäjällä "hävittäneet proletariaatin diktatuurin nimessä teoistaan ja vallankumouksellisen teollisuuskoöyhällisten vallankumousliikkeen, teurastamalla teollisuustyöläisiä, jotka ovat pyrkineet soittamaan kommunistista liikettä vastaan, joka liike ei todellisuudessa ole muuta kuin Venäjän pikkuperärien nousua suorkapitalismin". Sitä sen kuulitte. Kun Venäjän punasotilaat kukistivat Kronstadtin kapinan, vastavallankumoukselliset, jotka leimataan "teollisuustyöväkeksi", niin ovat he saaneet suorkapitalismin nimen. Samaisessa kirjoituksessa sanotaan, ettei maailman teollisuustyöväestö halua tahrata käsiään työläistoveriensä vereen. Mutta tässä tapauksessa se on sen ainakin tehty, jos se oli teollisuustyöväestöä, joka Kronstadtin kapinassa yritti horjuttaa Venäjän proletariaatin valtaa, sillä kaikista vastavallankumouksellisten vääristelyistä huolimatta siellä on proletariaatti ja jos siellä on ankara "diktatuurit", niin se ei ole heidän ainoaksi, vaan juuri niiden syy, jotka eivät anna heidän rauhassa työtänsä teollisuuden elpymiseksi tehdä. Siis te arvostelette heitä sornauksista, vaan ette katso pittemälle niihin syihin, joiden pakottamana heidän täytyy diktatuuriaan ja punasotilas jonkkolaan yllä pitää. Ja se, että punasotilailla on "työläinen vatsa", kuten kirjoituksessa edelleen sanotaan, todistaa sitä, että he silloin paremmin voivat taistella niin epäsiisä kuin ulkonaislakin vihollisia vastaan, jotta siinä ei luultu olevan mitään kadehtimista.

Ja mitenkäs se on sitten kuin